

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516205235
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516205235.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.. K. XX, XXX XX N. V. N. M., zastúpený manželom Q. S., bytom Q.. K. XX, XXX XX N. V. N. M., proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, o zrušenie zmiern, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/225/2014-69 zo dňa 05.03.2015, ktorým bol schválený zmier, sa zrušuje.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom došlým súdu dňa 21.06.2016 domáhal, aby súd zrušil zmier uzavretý vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn.: 10C/225/2014. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný nemá právo domáhať sa bankových pohľadávok, ktoré nie sú splatné. Ako dlžníkovi mu neprišla žiadna výzva na splatenie dlhu zo strany banky ani žiadne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo strany banky. Súhlasil, aby súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

2. Žalovaný sa k návrhu písomne nevyjadril a to ani pod hrozbou sudcovskej koncentrácie.

3. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 25.04.2017 žalobca uviedol, že úver brala ešte so svojim bývalým priateľom Š. S., ktorý bol živnostník a ktorému aj peniaze odovzdala. Vie, že sa úver nesplácal, avšak ak aj niečo prišlo zo strany sporiteľne, tak to preberal priateľ a listy trhal. Ona nevie, čo bolo ich obsahom a ani si už na to nepamätá. Je na rodičovskej dovolenke, nemá žiadny majetok. Má aj iné dlhy, môže to byť okolo 5.000,- Eur. Predtým, ako nastúpila na materskú, nepracovala, mala len aktivačné práce.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení došlým súdu dňa 29.05.2017 uviedol, že v súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/225/2014 žalovaný v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalobcovi o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalovaného) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a okresný súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (v súdenom prípade žalobca) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa

v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2016, sp. zn. 5Co/228/2016: „Odvolací súd konštatuje, že postúpením pohľadávky zo strany veriteľa na navrhovateľa nedošlo k zhoršeniu postavenia odporcu, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia vyčíslila pohľadávku voči dlžníkovi s príslušenstvom ku dňu postúpenia pohľadávky. Zmluve o postúpení pohľadávok nie je možné nič vytknúť a nie je teda možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust § 39 OZ. Predpokladom postúpenia pohľadávky nie je zosplatnenie celého úveru. Zosplatnenie úveru zo strany veriteľa znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, len v dôsledku neplnenia povinnosti zo strany dlžníka sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatnenia. To však nemá žiadny vplyv na výšku dlhu dlžníka, jedná sa výlučne o spôsob zaplataenia jeho dlhu. Zosplatnenie dlhu je výlučne na vôli veriteľa, preto nie je možné z dôvodu nevyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom, t.j. Slovenskou sporiteľňou, a.s. ku dňu postúpenia pohľadávky považovať zmluvu o postúpení pohľadávok za neplatnú. Okrem toho oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávok bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.08.2016, sp. zn. 5Co/248/2016: „Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, príslúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, konštatuje, že záver súdu prvej inštancie, že žaloba nie je dôvodná pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, nie je správny. V konaní bolo preukázané relevantné oznámenie postupcu dlžníkom o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016: „Z citovaného zákonného ustanovenia § 526 ods. 2 vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnu skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015: „Odvolací súd sa nestotožnil ani s konštatovaním okresného súdu o potrebe preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej a zmluvy, ktorou mala byť predmetná pohľadávka postúpená. Poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001 z 11.06.2003 (R 119/2003) relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku, resp. platnosť zmluvy o postúpení. Táto skutočnosť bola preukázaná listom žalobcu z 05.04.2013.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 „V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pôvodný veriteľ povinný bez zbytočného odkladu oznámiť skutočnosť postúpenia pohľadávky dlžníkovi. Ak pôvodný veriteľ uvedené opomenie, účinnosť postúpenia pohľadávky môže nový veriteľ privodiť tým, že preukáže postúpenie pohľadávky dlžníkovi, a to najmä preukázaním zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá musí mať písomnú formu. V prejednávanej veci odvolací súd poukazuje na to, že postupca spoločným oznámením s postupníkom dňa 23.09.2009, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, zaslal odporcovi v I. rade oznámenie o tom, že jeho pohľadávka voči odporcovi v I. rade bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. - navrhovateľovi. Z tohto oznámenia je potrebné vychádzať a s ohľadom na uvedené nie je potrebné prejudiciálne skúmať existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na uvedené potom záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným subjektom nie je správny.“ Žalovaný v súvislosti s platným postúpením pohľadávky taktiež poukazuje na bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého: „Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.“ Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 ZoB Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzatvorenie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a

na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 ZoB pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylné od ustanovení ZoB, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchylnú úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchylné od predmetného zákona, a to v bode 18.14 Všeobecných obchodných podmienok. Na podporu svojich tvrdení poukazuje žalovaný aj na nasledovné rozhodnutia Krajských súdov Slovenskej republiky: Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Co/76/2016 zo dňa 07.12.2016: „Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, treba povedať, že námietka neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu, nie je dôvodná, nakoľko vo Všeobecných obchodných podmienkach (bod 18.16), ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, žalovaný ako klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akékoľvek požiadavky, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Súčasne s poukazom na ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách je takáto dohoda medzi bankou a žalovanými možná a v súlade so zákonom...“ Podľa Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016: „Pokiaľ sa týka záveru súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že pri postúpení pohľadávky neboli splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, k tomuto odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že námietka neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu je nedôvodná, nakoľko vo Všeobecných obchodných podmienkach (článok 19.16), ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere, žalovaní výslovne súhlasili s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akékoľvek požiadavky, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť svoje akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Súčasne s poukazom na ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách je takáto dohoda medzi bankou a žalovanými možná a v súlade so zákonom...“ Obdobný právny záver bol vyslovený aj v Uznesení Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016 a Rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.08.2016. Žalobca vo svojom podaní nad rámec predbežného právneho posúdenia súdu uviedol, že žalovaný nemá právo sa domáhať pohľadávky, ktorá ešte nebola splatná. K uvedenému žalovaný uvádza, že ak by aj pripustil, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu (čo, ako je uvedené ďalej, žalobca nepripúšťa), tak má za to, že žalobca vec nesprávne právne posúdil, ak posúdil, že „pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku“ (resp. ako je uvedené v dôvodovej správe k ust. § 92 ods. 8 ZoB „pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu“) predstavuje len splatné splátky úveru a len tieto tvoria pohľadávkou zodpovedajúcu nesplácanému dlhu žalobcu zo zmluvy o úvere. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že na základe uzavretej zmluvy o úvere vznikol medzi postupcom, ako bankou, a žalobcom, ako jej klientom, obchodnoprávny záväzkový vzťah, ktorého obsahom bol záväzok postupcu na požiadanie žalobcu poskytnúť v jeho prospech dohodnutú sumu peňažných prostriedkov a záväzok žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Vrátenie týchto peňažných prostriedkov s úrokmi si postupca a žalobca dojednali v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný považuje za nesporné, že dlh žalobcu vznikol už splnením záväzku postupcu, t. j. dlh žalobcu vznikol už poskytnutím dohodnutej sumy peňažných prostriedkov v prospech žalobcu. Dohoda zmluvných strán o vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplataenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Žalovaný na základe uvedeného považuje za absurdné, ak sa pod pojmom „pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu“ rozumie v prípade vracania poskytnutých peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere len tie mesačné splátky úveru, ktoré sa už stali splatnými. Pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu zo zmluvy o úvere podľa názoru žalovaného predstavuje zostatok dlhu žalobcu, ktorý vznikol poskytnutím peňažných

prostriedkov v prospech žalobcu, t. j. takúto pohľadávku tvoria nielen nezaplatené a splatné splátky úveru, ale aj nezaplatené a doposiaľ nesplatené splátky úveru. V nadväznosti na uvedené žalovaný zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalovaný pre úplnosť ďalej uvádza, že ani zo samotného znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy - pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia. V ňom sa uvádza nasledovné: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky (POZ: zákonodarca opäť cielene použil pojem pohľadávka, nie jej časť) uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.“ Toto ustanovenie nadväzuje na predchádzajúcu, teda prvú vetu ustanovenia. Jeho zmyslom je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Predmetné ustanovenie je teda potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Uvedený názor je zrejmý aj zo samotného logického znenia daného ustanovenia, inak by nebolo formulované v tom zmysle, že ak je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, ale bolo by formulované v tom zmysle, že časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, môže byť predmetom postúpenia. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že ak by zákonodarca v predmetnom ustanovení mienil upraviť oprávnenie banky postúpiť na inú osobu len peňažný záväzok, ktorý je už splatný, potom by druhá veta ust. § 92 ods. 8 ZoB bola v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, tak by už banka nemala čo postupovať (nakoľko predmet postúpenia bol dlžníkom uhradený ešte pred postúpením) a teda banka by ani nemala aké právo uplatňovať. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.01.2017, sp. zn. 16Co/73/2016: „Z formulácie „....pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku...“ vyplýva, že banka môže postúpiť celú pohľadávku, nielen pohľadávku zodpovedajúcu iba splatnej časti peňažného záväzku.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2016, sp. zn. 5Co/228/2016: „Odvolací súd konštatuje, že postúpením pohľadávky zo strany veriteľa na navrhovateľa nedošlo k zhoršeniu postavenia odporcu, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia vyčíslila pohľadávku voči dlžníkovi s príslušenstvom ku dňu postúpenia pohľadávky. Zmluve o postúpení pohľadávok nie je možné nič vytknúť a nie je teda možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust § 39 OZ. Predpokladom postúpenia pohľadávky nie je zosplatenie celého úveru. Zosplatenie úveru zo strany veriteľa znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, len v dôsledku neplnenia povinnosti zo strany dlžníka sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. To však nemá žiadny vplyv na výšku dlhu dlžníka, jedná sa výlučne o spôsob zaplatenia jeho dlhu. Zosplatenie dlhu je výlučne na vôli veriteľa, preto nie je možné z dôvodu nevyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom, t.j. Slovenskou sporiteľňou, a.s. ku dňu postúpenia pohľadávky považovať zmluvu o postúpení pohľadávok za neplatnú. Okrem toho oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávok bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky.“ V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 09.12.2015, v zmysle ktorého: „Odvolací súd sa však nestotožňuje s názorom okresného súdu v tom, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nie je možné postúpiť pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky, resp. tie splátky úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné a s ktorými klient nebol dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Takýto výklad uvedeného ustanovenia nie je správny a záver okresného súdu ohľadom postúpenia úveru banky na nebankový subjekt nie je dôsledný a nevyučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90

kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti (to treba zdôrazniť) svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku (teda celému peňažnému záväzku) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Uvedené ustanovenie nehovorí o tom, že by banka nemohla postúpiť pohľadávku na nebanku z neukončeného „živého“ úveru.“ Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 04.11.2015, sp. zn. 7Co/540/2015: „Krajský súd však nepovažuje za správny záver okresného súdu, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 (Zákona o bankách) a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom z 27.06.2013 došlo len k postúpeniu časti pohľadávky a z tohto dôvodu, že by bolo dôvodné priznať len postúpené (splatené) pohľadávky do dňa postúpenia. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách takýto výklad nevyplýva.“ Zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalobca sa dostal do omeškania, uvedené termíny neplnil a postupcoví (resp. po postúpení pohľadávky žalovanému) tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Postupca toto svoje oprávnenie nevyužil a mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil až žalovaný, a to podaním zo dňa 06.02.2013 označeným ako „Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa článku V. bod 1. Zmluvy o postúpení pohľadávok Predmetom tejto Zmluvy je dohoda Zmluvných strán o odplatnom postúpení Pohľadávok v celkovej výške, a to so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými Pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto Zmluve. Podľa bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta....Banka je oprávnená: vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede Banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia Klientovi (...) Postúpením pohľadávky sa stal sám žalovaný veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Na základe uvedeného považuje žalovaný za nesporné, že spolu s postúpenou pohľadávkou na neho prešli všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2015, sp. zn. 8Co/163/2015: „ Je taktiež nepochybné, že bol oprávnený predmetnú pohľadávku postúpiť na tretiu osobu, teda i na navrhovateľa, k čomu v danej veci došlo zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009. V súvislosti s postúpením pohľadávky odvolací súd zdôrazňuje, že spolu s ňou na postupníka (navrhovateľa) prešli aj všetky ďalšie oprávnenia veriteľa, vyplývajúce z úverového vzťahu, vrátane oprávnenia vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru v prípade jeho nesplácania. Nesprávny je preto záver prvostupňového súdu, že navrhovateľ nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru, a návrh bol preto podaný predčasne.“ Ako je uvedené vyššie, žalovaný zastáva názor, že aktívnu legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Pre úplnosť však v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 ZoB žalovaný uvádza nasledovné: Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Žalovaný zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalovaného ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza

k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Uvedené vyplýva aj z ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v zmysle ktorého: „Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7)“ Zákonodarca v uvedenom ustanovení jednoznačne definoval, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. V poznámke pod čiarou (7) zároveň zákonodarca tento osobitný právny predpis zároveň definoval - odkazom na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Ak by teda zákonodarca mienil v ust. § 92 ods. 8 ZoB upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k ust. § 4 ods. 5 ZoSÚ (ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa) - a to jednoznačným odkazom na ust. § 92 ods. 8 ZoB. Zákonodarca však pri postupovaní pohľadávok neodkazuje na ust. § 92 ods. 8 ZoB, ale na ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Aj z uvedeného vyplýva, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky, ktorých splnenie je potrebné na prelomenie bankového tajomstva, pričom ho nemožno spájať s platnosťou postúpenia pohľadávok. Žalovaný zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalobcovi, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákomom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB. Vzhľadom k uvedenému má žalovaný za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalovaného ako postupníka pohľadávky. Odhliadnuc od uvedeného si žalovaný dovoľuje upriamiť pozornosť okresného súdu na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol žalobca ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1178 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalobcu so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií ust. § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalobcu trvalo nepochybne viac ako rok zastáva žalovaný názor, že postupca by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalobcovi nezasielal. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015: „Predmetom sporu je vyriešenie otázky, či mohla banka platne postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. Súd v tejto veci konštatoval, že neexistuje oznámenie o zosplatnení pohľadávky, resp. výzva banky v omeškaní klienta s plnením záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Bez takejto výzvy nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na nebankový subjekt. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že určitá výnimka je aj v § 92 ods. 8 zákona o bankách, že ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahne jeden rok, môže postúpiť takúto pohľadávku inej banke aj bez súhlasu klienta. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola dostatočne posúdená príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde sa konštatuje omeškanie s plnením peňažných záväzkov po dobu viac ako 1 304 dní, pričom konečná splatnosť úveru bola 20.2.2012, ale zmluva o postúpení pohľadávok je z 15.12.2012. Okresný súd vo veci konštatoval, že neexistuje výzva banky na vrátenie dlhu v omeškaní po dobu

dlhšiu ak 90 dní, preto u banky neexistovalo oprávnenie postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpiť pohľadávku na nebankovú tretiu osobu. To isté ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona dáva výnimku, ak je súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presahujúci jeden rok. Súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav. Nemá vyriešenú otázku omeškania so splátkami, pričom podľa prílohy č. 1 je uvedená dokonca výška poslednej úhrady 19.2.2010. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je predčasné, pokiaľ riešil otázku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok pre nenaplnenie podmienky vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobu zamietol. V rozhodnutí súdu prvého stupňa chýba úvaha o tom, prečo nezohľadnil výnimku v možnosti postúpiť pohľadávku pri omeškaní presahujúcom jeden rok.“ Vzhľadom na uvedené žalovaný zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Pokiaľ ide o otázku aktívnej legitímácie žalovaného - predmetnú skutočnosť žalovaný preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, a teda navrhuje, aby vo veci konajúci okresný súd žalobu zamietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení došlým súdu dňa 03.08.2017 uviedol, že žalobca podal žalobu na okresnom súde dňa 21.06.2016, t.j. za účinnosti OSP. Od 01.07.2016 však nadobudol účinnosť nový procesný kódex - CSP - ktorý nepozná ustanovenie, ktoré by bolo obdobné k ust. § 99 ods. 4 OSP. Právny účinok podania takejto žaloby zostáva v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP zachovaný, avšak okresný súd je v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP povinný v prebiehajúcom konaní rozhodovať podľa CSP. Prihliadnuc k obsahu podanej žaloby a príslušným ustanoveniam CSP má prelo žalovaný za to, že podaná žaloba je svojím obsahom žalobou na obnovu konania, ktorá smeruje proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený súdny zmier. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že žalobca odôvodňuje podanie žaloby tým, že Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE uzatvorená dňa 13.12.2012 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) a žalovaným je podľa jeho názoru neplatná, nakoľko v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. IOC/225/2014 nebolo preukázané, že by postupca pri postúpení pohľadávky na žalovaného dodržal ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „ZoB“), ktoré podľa názoru okresného súdu upravuje podmienky postúpenia pohľadávky banky na inú osobu. Takto odôvodnená žaloba na obnovu konania íc podľa názoru žalovaného v zmysle príslušných ustanovení CSP neprípustná, nakoľko uvedenie skutočnosti mohol žalobca bez akýchkoľvek pochybností použiť už v pôvodnom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. IOC/225/2014. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 21/2008 v zmysle ktorého právna úprava, ktorá umožňuje bez časového obmedzenia zasahovať do právoplatných rozhodnutí..., ktoré zakladajú, rušia alebo menia práva alebo povinnosti individuálne určeným adresátom (fyzickým osobám alebo právnickým osobám) uplatnením mimoriadnych opravných prostriedkov alebo iných prostriedkov nápravy (...), je v materiálnom právnom štáte neakceptovateľná, pretože je v rozpore s princípom právnej istoty a ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok, ktorý tvorí neodmysliteľnú súčasť princípov právneho štátu zaručených prvou vetou či I ods. í Ústavy Slovenskej republiky.“ Jednou zo záruk právnej istoty je nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Zásada právnej istoty strán sporu nemôže byť podriadená zásade legitímneho očakávania tej strany, ktorá žalobu na obnovu konania podala, pretože by sa tak dostala do rozporu aj so zásadou legitímneho očakávania tej strany, ktorá bola v pôvodnom konaní na základe pôvodného rozhodnutia súdu úspešnou stranou sporu, (obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 41Cob/9/2013) Na základe uvedeného je podľa názoru žalovaného nutne dospieť k právnomu záveru, že podaná žaloba je svojím obsahom žalobou na obnovu konania, ktorá smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému nie je prípustná, nakoľko skutočnosti uvedené žalobcom mohol žalobca použiť už v pôvodnom konaní, avšak napriek tomu tak neurobil. Žalobca preto nekonal v pôvodnom konaní podľa všeobecne rešpektovanej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ a žalobu na obnovu konania smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému táto žaloba nie je prípustná. V zmysle uvedeného žalovaný navrhuje, aby okresný súd podanú žalobu v zmysle ust. S 413 ods. 1 písm. c) CSP odmietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, výsluchom žalobcu na nariadenom pojednávaní, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Dňa 30.7.2007 bola medzi bankou (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a dlžníkom ako žalobcom uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. 0274379038, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový úver vo výške 150.000,- Sk mesačne s úrokom

12,35 % ročne. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli všeobecné zmluvné podmienky, ako aj sadzobník poplatkov. Žalobca sa zaviazal úver splatiť v 60 splátkach od 20.08.2007 do 20.07.2017, pričom jedna splátka bola dohodnutá vo výške 2.250,- Sk mesačne. Žalobca si svoje povinnosti riadne neplnil.

8. Žalovaný v konaní predložil výzvu banky voči žalobcovi na zaplatenie dlhu zo dňa 30.07.2007, ktorá mala byť zaslaná ešte pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalovaný v konaní nepredložil žiadne doklady o tom, že uvedená výzva bola zaslaná a kedy bola žalobcovi doručená.

9. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 10C/225/2014 banka v podaní došlým súdu dňa 10.11.2014 oznámila, že nedisponuje žiadnymi dokladmi k predmetnému úveru, pričom banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.12.2012 a dňa 13.12.2012 postúpila pohľadávku na žalobcu.

10. Listom zo dňa 18.12.2012 banka mala oznámiť žalobcovi, že ako postupca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.12.2012 pohľadávku vo výške 7.483,25 Eur z titulu Zmluvy o splátkovom úvere č. 274379038 žalovanému ako postupníkovi.

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom banka ho nevyhlásila.

12. Žalovaný sa podaným návrhom došlým súdu dňa 22.01.2014 vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 10C/225/2014 domáhal voči žalobcovi zaplatenia sumy vo výške 5.825,82 Eur, úroku z omeškania zo splátok vo výške 165,99 Eur za obdobie od 21.02.2011 do 25.02.2013, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.825,82 Eur od 26.02.2013 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalovaného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvoril dňa 30.07.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. 274379038, na základe ktorej žalobcovi poskytol peňažné prostriedky. Žalobca si svoju povinnosť vrátiť dlžnú sumu riadne a včas neplnil, preto žalovaný pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 25.02.2013. Pohľadávka žalovaného pozostáva z neuhradených 78 splátok po 2.250,- Sk za obdobie od 20.02.2011 do 20.07.2017. Súd dňa 05.08.2014 vydal platobný rozkaz a doručil ho stranám sporu. Žalobca podaním došlým súdu dňa 19.08.2014 podal voči platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, že úverová zmluva je uzatvorená v rozpore o spotrebiteľských zmluvách, neuznáva dlh nového veriteľa, vzniesol námietku premlčania.

13. Na nariadenom pojednávaní vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 10C/225/2014 pred jeho otvorením zástupca žalobcu uzavrel so žalovaným zmier nasledovného znenia: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 7.022,50 Eur do 05.05.2015. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 710,13 Eur titulom trov právneho zastúpenia a 34,95 Eur titulom súdneho poplatku, všetko do 05.05.2015.“ Súd schválil zmier uznesením č.k. č.k. 10C/225/2014-69 zo dňa 05.03.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2015 a vykonateľnosť dňa 06.05.2015.

14. Podľa § 99 Občianskeho súdneho poriadku ak to povaha vecí pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmiernom. O zmier sa má súd vždy pokúsiť. Ak to umožňujú okolnosti prejednávanej veci, môže súd pred prvým pojednávaním a počas konania účastníkov vyzvať, aby sa o zmier pokúsili mediáciou a zúčastnili sa na informatívnom stretnutí u mediátora zapísaného v registri mediátorov. Súd rozhodne o tom, či zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi. V takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Ak ide o dohodu o mediácii, rozhodne súd prednostne o tom, či dohodu o mediácii ako súdny zmier schvaľuje. Ak tento zákon ustanovuje lehotu, v ktorej má súd rozhodnúť o návrhu účastníka vo veci samej, rozhodne súd o tom, či dohodu o mediácii ako súdny zmier v tejto veci schvaľuje najneskôr v tejto lehote. Schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiernom, ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernom.

15. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo

pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predtým, ako nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Podľa ods. 4 cit. zák. konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

19. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z.z. Keďže návrh na zrušenie zmiernosti tu bol podaný ešte pred 01.07.2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania tohto návrhu, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného princípu C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán sporu, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok 2 ods. 1 a 2 C.s.p.) ako aj ďalšieho základného princípu o potrebe konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (článok 3 ods. 1 C.s.p.). Súd sa nestotožnil a argumentáciou žalovaného, že po 01.07.2016 nie je možné pokračovať v konaniach o zrušení zmiernosti, ktoré začali do 30.06.2016 a takéto návrhy je možné posudzovať len ako návrh na obnovu konania.

20. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobný návrh je dôvodný, pretože žalovanému absentovala aktívna vecná legitímácia na uzavretie zmiernosti v konaní vedenom pod sp.zn.: 10C/225/2014. Dňa 30.7.2007 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Žalobca neuhradil včas mesačné splátky, čím sa dostal do omeškania s platením dlhu. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2012 banka postúpila svoju pohľadávku na súčasného žalovaného a zároveň túto skutočnosť listom oznámila žalobcovi. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť úverovú pohľadávku inému subjektu, ak klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Banka pri postúpení svojej pohľadávky nedodržala jeden zákonný predpoklad a to, že pred postúpením pohľadávky žalobca nebol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku riadne písomne vyzvaný. Absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení nemožno v tomto prípade efektívne konvalidovať ani oznámením banky o postúpení pohľadávky. Z týchto dôvodov súd zistil, že schválený zmier bol uzatvorený v rozpore s hmotným právom, keďže na základe tohto zmiernosti by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného v dôsledku nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie, pričom na túto skutočnosť mal súd prihliadať ex offo. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn.: 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, sp.zn.: 6Co/58/2016 zo dňa 21.03.2016, Krajského súdu Prešov sp.zn.: 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, sp.zn.: 19Co/177/2014 zo dňa 24.02.2016, Krajského súdu Trenčín sp.zn.: 19Co/129/2016 zo dňa 29.06.2016, sp.zn.: 17Co/181/2016 zo dňa 04.05.2016, sp.zn.: 6Co/37/2016 zo dňa 29.11.2016, sp.zn.: 6Co/402/2016 zo dňa 31.08.2016, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn.: 13C/79/2014 zo dňa 11.11.2014 a Najvyššieho súdu SR sp.zn.: 1Cdo/76/2007 zo dňa 28.01.2009, zo zápisnice občiansko-právneho kolégia Krajského súdu Trenčín zo dňa 11.11.2015, z ktorých pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal. Vzhľadom k tomu, že ide o kogentné ustanovenia zákona o bankách, nebolo možnú túto zákonnú úpravu obísť ani dohodou zmluvných strán pri uzatváraní samotnej úverovej zmluvy.

21. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že ak žalobca argumentoval inými rozhodnutiami krajských súdov, súd konštatuje, že sa s týmito rozhodnutiami nestotožňuje, ide o výklad, ktorý pri pochybnostiach je pre spotrebiteľa nepriaznivejší, pričom tieto rozhodnutia nevychádzajú z ustálenej súdnej praxe. Práve naopak súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČSR R 56/1964, v ktorom bolo judikované, že uznesenie o schválení súdneho zmiernia súd zruší iba vtedy, ak je neplatný podľa predpisov hmotného práva, nie však procesného práva. Predpokladom je ďalej to, že zmiernie bolo neplatné v dobe, keď ho súd schvaľoval (R 56/1964). Zároveň súd odkazuje aj na nové rozhodnutie Najvyššieho súdu SR prerokované v občianskoprávnom kolégiu v roku 2017, kde sa konštatovalo, že ustanovením § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Zz. o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka, t.j. žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že zrušením uznesenia o schválení zmiernia nebude porušený ani princíp právnej istoty, pretože takéto rozhodnutie bolo možné očakávať aj vzhľadom na vyvíjajúcu sa súdnu prax.

22. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).